

Medisinsk reklame

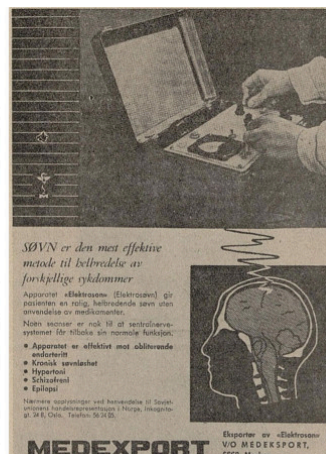
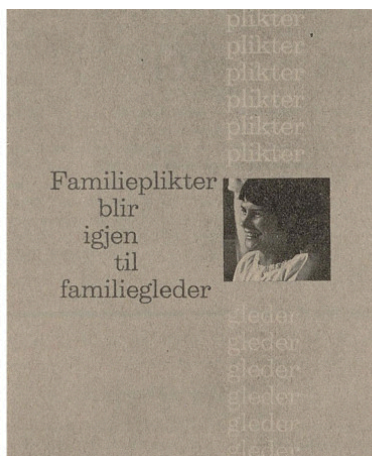
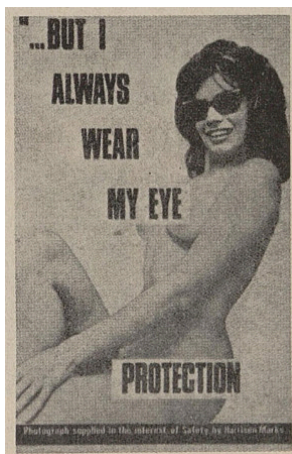
TIDLIGERE I TIDSSKRIFTET

JULIE DIDRIKSEN

julie.didriksen@tidsskriftet.no

Tidsskriftet

I Tidsskriftet nr. 2/1966 finnes et brev med noen refleksjoner rundt medisinsk reklame. Knut Næss tar for seg tre forskjellige annonser som på hver sin måte skapte oppstyr, og er kritisk til slike «forsøk på økonomisk utnyttelse av menneskelig dumhet på det medisinske området» (Tidsskr Nor Lægeforen 1966; 86: 115–6).

Faksimiler

Medisinsk reklame – tre alen av samme stykke

Herr Redaktør!

Det gjelder et temmelig langt stykke som strekker seg fra en offisiell britisk organisasjon, passerer den farmasøytiske industri og sprenger murer og jerntepper for å utfolde seg i sin mest velutviklede form i kommunismens høyborg.

De tre illustrasjoner trenger litt nærmere kommentar:

Den første gjelder en plakat som British Safety Council har komponert og fordelt til fabrikker hvor det foreligger fare for øyeskade.

Britiske arbeidere får gjennomsnittlig 1000 alvorlige øyeskader hver uke, og man ble enige om at kraftige saker måtte til for å vekke oppmerksomheten. Protestene er ikke uteblitt. Motivet ville ikke være helt ukjent fra medisinsk reklame.

«Hverken fabrikken eller preparatet vil høste noen good-will ved forsøk på en så vidt banal og misvisende påvirkning av den norske legestand»

Den neste reklame vil være vel kjent for norske leger som har for vane å åpne tilsendte trykksaker. Det er også en form for blikkfanger som har medført visse reaksjoner, blant annet i *Ugeskrift for Læger*. Den har nok også fått norske leger til å sperre øynene opp, slik at noe er oppnådd hvis dette har vært hensikten. Mellom solid og saklig medisinsk informasjon, som man ofte kan finne i reklamematerialet fra den farmasøytiske industri, må man ha lov til å si at dette vel representerer en nærmest utillatelig utglidning. Hverken fabrikken eller preparatet vil høste noen good-will ved forsøk på en så vidt banal og misvisende påvirkning av den norske legestand.

Den siste illustrasjon når imidlertid høydepunktet for forsøk på økonomisk utnyttelse av menneskelig dumhet på det medisinske området. I Sovjetunionen har man jo ikke satsset noe særlig på farmasien, og det er ikke skapt et eneste preparat som har kunnet konkurrere på verdensmarkedet. De som tror at statsdrift med derav følgende mangel på «profittbegjær» skal være noen garanti for saklighet og redelighet, bør se to ganger på denne reklamen for en annen form for medisinsk terapi, som er lansert i Sovjetunionen, og avertert til salgs til publikum her i landet.

Vel, la oss ikke ta dette altfor alvorlig, men kun slå fast at salgs- og propagandametoder kan bestå av samme grunnelementer uansett hensikt og økonomisk system.

Oslo, desember 1965. Knut Næss.

Publisert: 29. september 2023. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.23.0522
© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 4. juni 2026.